

van het niet zenden van het uit Nederland bestelde pak sits op fijne murissen geschilderd. De opperhoofden wisten dat de Hoge Regering daarover al sinds 1756 had geklaagd en om uitleg had gevraagd. Volgens hun latere brief van 28 juli 1764 zonden deze opperhoofden te Sadras op de bestelling van het voorafgaande jaar voor Nederland 100 stuk sits [fol. 1830] naar Nagapattinam. Er is ontevredenheid over betoond dat het bestuur te Palicol niet alleen voor fijn guinees, maar ook voor sitsen, gingams en spreien een hogere prijs had betaald dan te Jagannathpur was voorgeschreven, omdat de handelaren die voor de eerste soort te laag vonden. Het is juist dat het bestuur te Nagapattinam deze eigenzinnige handelwijze geheel voor rekening van de dienaren te Palicol heeft gelaten. Er is nadrukkelijk aanbevolen om voortaan de prijzen te Palicol in de brieven te vermelden.)

Den gedaane nadeelige verkoop te Bimilipatnam, na het genoteerde bij der ministers brief de dato 19 december 1763 van het aan den overleedene Compagnies koopman Sicca Wirana toebehoord hebbende huys, voor niet meer dan 130 en twee zijner drie vaartuygen voor 770, of tesamen 900 ropia, alsmeede het door die residenten bedeelde dat er tot het derde vaartuyg geen koopman zoude opgedaagd wesen, ons, sowel als de ministers, vrij nadenkelijk te voorengelaten zijnde, nadien die opperhoofden volgens haare successive gedaane taxatie van derselver waarde het gedagte huys op 200, mitsgaders de drie vaartuygen op circa 5000 ropijen geschat hebben, buyten en behalven dat zij geene de minste mentie komen te maaken, nog van de reeden van dit considerabel different, nogte ook niet van de oorszaak of uyt wat hoofde er geen koopman tot dat derde vaartuyg te voorschijn was gekomen.

Fol. 1830v-1831r.

(Het is geheel goedgekeurd dat er door het bestuur om uitleg is gevraagd, en een besluit is uitgesteld tot de uitleg is ontvangen. Dat is ook het geval met het verzoek van het opperhoofd Pieter Abrahamsz. Bronsveld dat een vergoeding die hem was opgelegd ten laste van zijn soldijrekening zou worden gebracht, totdat hij te Nagapattinam een nader verzoek had ingediend. Hij voerde daarvoor zijn bekende armoedige omstandigheden aan. In zijn brief van 14 oktober 1764 geeft het bestuur daarover een nader verslag. Hierover kan pas in de gewone vergadering in het aanstaande jaar een besluit worden genomen, temeer daar de kwestie van Bronsveld en zijn secunde Jan Visser, waarover hieronder meer wordt gezegd, een andere loop heeft genomen. In de brief van 14 juni 1764 naar Coromandel is te kennen gegeven dat men verwacht, [fol. 1832] dat het bestuur de nodige maatregelen treft om de Compagnie geheel geen schade te laten lijden. Dat betreft ook de gelden die de residenten Bronsveld en Visser opnieuw aan de oud-koopman Parrie Poerie Rayou Naijkoelo gunden, waarmee zijn oude schuld van pagode 21.881,21 $\frac{3}{8}$ werd vermeerderd. De schuld was onder de opperhoofden Gijsbert van Velsen en Jacobus Henricus van Jever ontstaan. De opnieuw verstrekte gelden moeten door die residenten aan de Compagnie terugbetaald worden. Ze gooiden goed geld naar slecht geld. Er is nadrukkelijke bevelen dat als Bronsveld en Visser het nog niet hebben terugbetaald, het bestuur dit direct moet laten gebeuren. Anders zal dit op hun rekeningen voortlopen. [fol. 1833] In de vergadering van 28 november 1763 besloot het bestuur het uitschot van textiel dat te Nagapattinam bij herkeuring niet aanvaardbaar was bevonden, voor rekening van de leveranciers publiekelijk te verkopen. Het ging om uitschot van 980 stuk guinees gewoon gebleekt, 151 stuk salempuris dito, 16 stuk parcallen dito, 18 stuk bethilles otizaa, 211 stuk guinees bruin blauw, 35 stuk salempuris dito en 18 stuk baftas gewoon gebleekt. Deze verkoping is een goede zaak en spoort de leveranciers hopelijk aan de kwaliteit van de textiel te verbeteren. In de beantwoording in de marge van de extracten uit de generale missive uit Nederland van 25 oktober 1762, die bij de brief van 19 december 1763 was gevoegd, en in deze brief zelf, wordt verzocht de bevelen tegen het particuliere vervoer van textiel [fol. 1834] en het verbod aan de gezagvoerders van schepen deze onder de hun toegestane lading mee te nemen, te verzachten. Dit verzoek en de redenen daarvoor konden nog niet behandeld worden.)

So hebben wij beslooten daarop eenlijk te remarcqueeren dat wij hierdoor hoe lang